

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การรู้จำใบหน้ามุขย์โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบร่วมกับวิธีการวิเคราะห์เชิงภูมิศาสตร์ของใบหน้าและโครงข่ายประสาทเทียม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ภาพถ่ายใบหน้าของนักเรียน จำนวน 600 ภาพ โดยเป็นที่มีลักษณะทางแต่ต่างกัน 5 ลักษณะคือ ภาพหน้าตรง ภาพหลบตา ภาพหน้ายิ้ม ภาพหน้ายิ้มแบบเห็นพื้น ภาพอ่อนป่า ซึ่งเป็นภาพระดับเทา (Gray Scale Image) 256 ระดับ รวม 600 ภาพ โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุดคือ

1.1 ชุดฝึกเรียน (Training Set) จำนวน 120 คน ฉะนั้น ภาพโดยเป็นภาพหน้าตรง และภาพอ่อนป่า รวม 240 ภาพ

1.2 ชุดสำหรับทดสอบ (Test Set) จำนวน 120 คน ฉะนั้น ภาพหลบตา ภาพหน้ายิ้ม และภาพหน้ายิ้มแบบเห็นพื้น รวม 360 ภาพ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ข้อมูลชุดเดียวกับข้อ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ซอฟแวร์สำหรับใช้พัฒนาโปรแกรม
2. ซอฟแวร์สำหรับใช้จัดการฐานข้อมูล

3. ซอฟแวร์สำหรับจัดการประมวลผล โครงข่ายประสาทเทียม
4. ฮาร์ดแวร์ที่ใช้ คือ เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์, กล้องถ่ายภาพดิจิตอล
5. ภาพใบหน้ามุขย์ จำนวน 600 ภาพ โดยเป็นที่มีลักษณะท่าทางแตกต่างกัน 5 ลักษณะคือ ภาพหน้าตรง ภาพหลบตา ภาพหน้ายิ้ม ภาพหน้ายิ่มแบบเห็นฟัน ภาพอ้าปาก ซึ่ง เป็นภาพระดับเทา (Gray Scale Image) 256 ระดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้ได้รวมวิธีวิเคราะห์ลักษณะโดยรวมของภาพใบหน้า โดยใช้วิธีวิเคราะห์ องค์ประกอบหลัก ร่วมกับวิธีวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะที่คือ การวิเคราะห์เชิงภูมิศาสตร์ของ ในหน้าและ โครงข่ายประสาทเทียม จากข้อดีที่สามารถถูกภาพใบหน้าโดยรวมทั้งหมดก่อน ซึ่ง ไม่ต้องหาลักษณะเฉพาะที่ เช่น บริเวณตา, จมูก และปาก เป็นต้น ทำให้การวิเคราะห์ลักษณะ โดยรวมของภาพใบหน้าที่ถูกกันอาจเกิดการผิดพลาดได้ บางครั้งอาจเนื่องมาจากการเปลี่ยน ท่าทาง ดังนั้นเพื่อให้การรู้จำมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงควรมีการนำข้อมูลที่มีอยู่บนใบหน้า เช่น ใบหน้าและ โครงข่ายประสาทเทียม ซึ่งจะทำให้ผลการรู้จำดีขึ้น

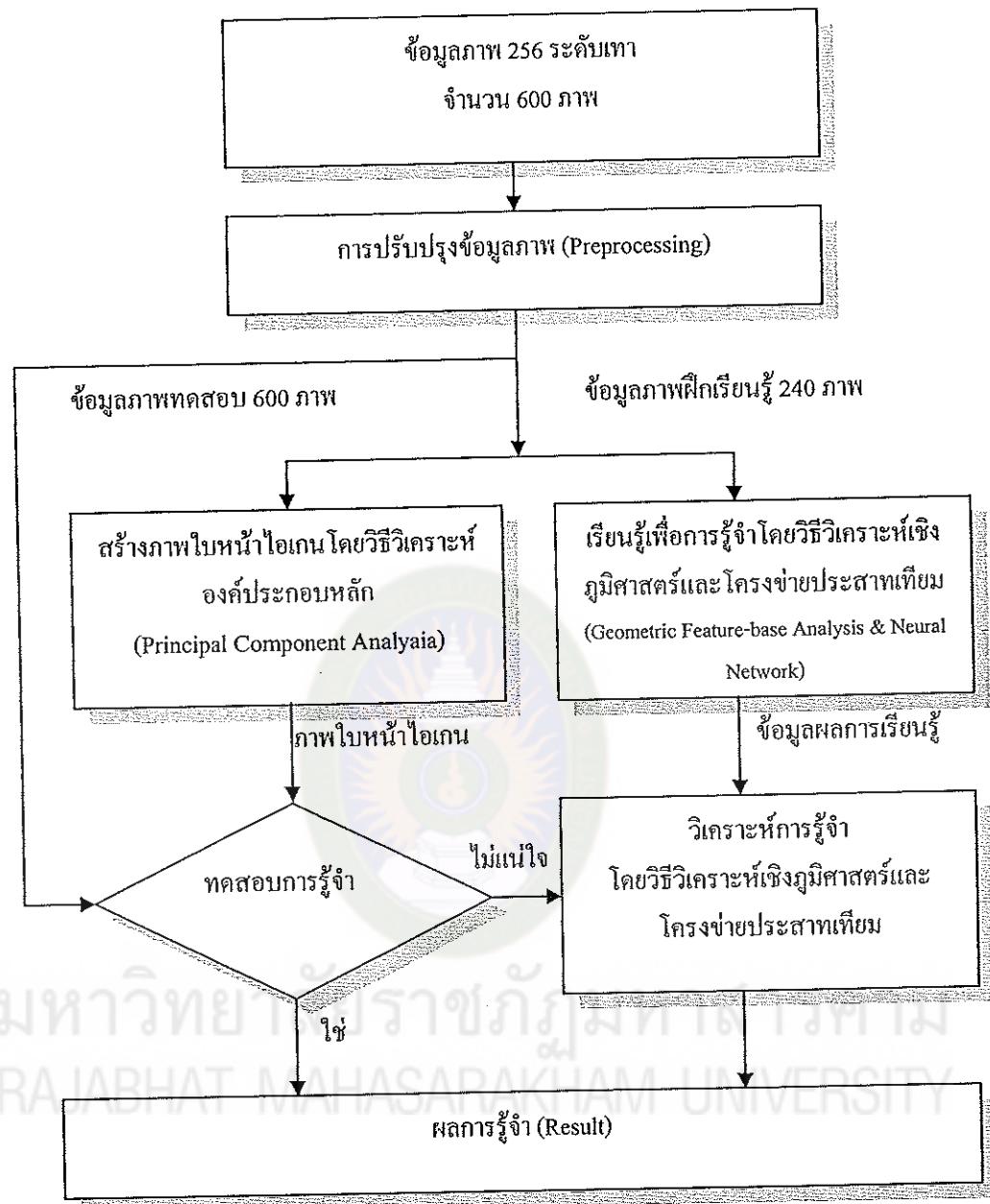
ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนสรุปได้ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลภาพระดับเทาเพื่อการประมวลผล

ขั้นตอนนี้เป็นการถ่ายภาพนักเรียนด้วยกล้องดิจิตอล จำนวนภาพถ่ายใบหน้าของ นักเรียน จำนวน 120 คน ฉะนั้น จำนวน 600 ภาพ ซึ่งเป็นภาพระดับเทา 256 ระดับ โดยเป็น ภาพที่มีลักษณะท่าทางแตกต่างกัน 5 ลักษณะคือ ภาพหน้าตรง ภาพหลบตา ภาพหน้ายิ่ม ภาพหน้ายิ่มแบบเห็นฟัน ภาพอ้าปาก เพื่อนำภาพเหล่านี้เข้าสู่กระบวนการรู้จำ

2. การปรับปรุงข้อมูลภาพ (Preprocessing)

ขั้นตอนนี้จะทำการนำภาพที่ได้จากการถ่ายด้วยกล้องดิจิตอล มาทำการปรับให้เป็น ภาพระดับเทา ปรับปรุงภาพ ลบสิ่งรบกวน (noise) เป็นต้น

ภาพที่ 13 แสดงขั้นตอนการดำเนินการรู้จำภาพใบหน้ามุขย์

3. การหาคุณลักษณะที่สำคัญ (Feature Extraction)

สำหรับขั้นตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์ลักษณะที่สำคัญของภาพใบหน้า โดยขั้นตอนนี้จะแบ่งการทำงานออกเป็น 2 ส่วน กือ

3.1 วิเคราะห์ภาพใบหน้าโดยรวม โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก ซึ่งจะประกอบไปด้วยขั้นตอนย่อยๆ ดังนี้

- 1) คำนวณค่าเฉลี่ยของใบหน้าทั้งหมด
- 2) คำนวณค่าไอกเคนแวกเตอร์
- 3) สร้างภาพใบหน้าไอกเคน

3.2 วิธีวิเคราะห์เชิงภูมิศาสตร์ของใบหน้าและโครงข่ายประสานเทียน ขั้นตอนนี้จะนำภาพสำหรับฝึกทดลองมาแยกหาคุณลักษณะที่สำคัญ แล้วจึงส่งลักษณะที่สำคัญเหล่านั้นไปเรียนรู้โดยใช้โครงข่ายประสานเทียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) แยกແບບองค์ประกอบของภาพใบหน้าโดยวิธีวิเคราะห์เชิงภูมิศาสตร์ของใบหน้า ซึ่งจะได้ 4 ส่วน คือ คิ้ว ตา จมูก และปาก
- 2) นำข้อมูลทั้ง 4 ส่วนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ โดยโครงข่ายประสานเทียน

4. การแยกແບບและตัดสินใจ (Classification and Decision)

ในขั้นตอนการตัดสินใจนี้ จะเป็นขั้นตอนเพื่อตัดสินใจว่า ภาพที่นำมาทดสอบตรงกับภาพใด ในชุดข้อมูลสำหรับฝึกทดลอง โดยนำภาพสำหรับการทดสอบ จำนวน 100 ภาพ มาทำการแยกແບບและตัดสินใจ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 นำภาพสำหรับการทดสอบ จำนวน 600 ภาพ ไปเปรียบเทียบกับภาพใบหน้าไอกเคน ที่ได้จากขั้นตอนที่ 3.1 ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หากพบว่าสามารถตัดสินใจได้ว่าเป็นภาพบุคคลใด ส่งผลการตัดสินใจไปขั้นตอนที่ 5

4.2 หากพบว่ามีภาพใดที่ไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างชัดเจนตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะถูกส่งไปวิเคราะห์และตัดสินใจใหม่อีกรอบกับข้อมูลการเรียนรู้จากการวิเคราะห์เชิงภูมิศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการตัดสินใจโครงข่ายประสานเทียน ในขั้นตอนที่ 3.2

5. ผลการรู้จำภาพใบหน้า (Result)

ขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบ และหาข้อสรุปประสิทธิภาพการรู้จำภาพใบหน้า

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่จัดเก็บและรวบรวม
ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยโดยเลือกใช้สถิติคั่งนี้ดังนี้

1. การวัดประสิทธิภาพ (Performance Measurements)

การวัดประสิทธิภาพของการรู้จำใช้วิธีการประเมินแบบค่าความแม่นยำ (Precision) ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ร้อยละค่าความแม่นยำของข้อมูล คือ อัตราส่วนของการคืนพบข้อมูลที่ถูกต้องจากจำนวนข้อมูลทั้งหมดที่ทำการคืนนำมาได้

เมื่อ r	แทน	จำนวนข้อมูลที่ถูกต้องที่รู้จำได้
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดที่รู้จำออกมากได้

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) หรือค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAAHACHAUM UNIVERSITY (3.2)

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
	$\sum_{i=1}^n X_i$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง